

4. Kierownik zakładu opieki zdrowotnej może, nie później niż w terminie 7 dni po przedłożeniu mu protokołu do podpisania, zgłosić umotywowane zastrzeżenia do treści protokołu; kontrolujący jest obowiązany w tym wypadku dołączyć zastrzeżenia do protokołu, ustosunkowując się do nich.

5. Kierownik zakładu opieki zdrowotnej może odmówić podpisania protokołu i złożyć pisemne wyjaśnienie przyczyn tej odmowy, które kontrolujący załącza do protokołu.

6. Kierownik zakładu opieki zdrowotnej otrzymuje egzemplarz protokołu.

§ 19. Podmiot kontrolujący przedstawia kierownikowi zakładu opieki zdrowotnej protokół kontroli za-

wierający zalecenia pokontrolne wraz z określeniem terminu przedstawienia informacji o sposobie, trybie i okresie realizacji zaleceń pokontrolnych.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 marca 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia, przekształcania, likwidacji, organizacji, zarządzania i kontroli zakładów opieki zdrowotnej utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 20, poz. 245).

1736

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 12 października 2005 r.

w sprawie szczegółowych warunków wykonywania działalności telekomunikacyjnej

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki:

- 1) wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez:
 - a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane — dla własnych potrzeb,
 - b) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną — na czas pobytu;
- 2) używania urządzeń radiowych przez komórki i jednostki, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) limit — kwotę wydatków za usługi telekomunikacyjne świadczone w ramach wojskowego systemu telekomunikacyjnego przez operatorów publicz-

nych, finansowaną z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej;

- 2) organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego — komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej właściwą w zakresie normowania, kierowania, nadzorowania i koordynowania całokształtu zagadnień związanych z rozwojem, organizacją, funkcjonowaniem oraz rozbudową i modernizacją wojskowego systemu telekomunikacyjnego oraz wykorzystywaniem sieci telekomunikacyjnej operatorów publicznych dla potrzeb tego systemu;
- 3) podsystem telekomunikacyjny — dającą się wyodrębnić część składową wojskowego systemu telekomunikacyjnego, przeznaczoną do przekazywania informacji za pomocą określonego rodzaju urządzeń telekomunikacyjnych;
- 4) punkt styku sieci — fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych z siecią telekomunikacyjną wojskowego systemu telekomunikacyjnego lub sieci telekomunikacyjnych jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, z siecią telekomunikacyjną wojskowego systemu telekomunikacyjnego;
- 5) urządzenie końcowe wojskowego systemu telekomunikacyjnego — urządzenie końcowe, zapewniające współpracę z wojskowym systemem telekomunikacyjnym, dołączane bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia tej sieci;

- 6) ustawa — ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne;
- 7) wojskowy system telekomunikacyjny — zbiór urządzeń i linii telekomunikacyjnych, metod i procedur przekazywania informacji dla potrzeb Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, zarządzanych przez organizatora wojskowego systemu telekomunikacyjnego;
- 8) wojskowy węzeł łączności — wzajemnie ze sobą powiązany zespół urządzeń telekomunikacyjnych rozmieszczonych w terenie lub w obiekcie, przeznaczony do realizacji połączeń oraz administrowania w ramach wojskowego systemu telekomunikacyjnego siecią telekomunikacyjną na określonym obszarze;
- 9) wydatki scentralizowane — wydatki związane z wykonywaniem działalności telekomunikacyjnej ponoszone przez organizatora wojskowego systemu telekomunikacyjnego lub dysponenta środków budżetowych realizującego jego zlecenia;
- 10) wydatki zdecentralizowane — wydatki związane z wykonywaniem działalności telekomunikacyjnej ponoszone przez innych niż organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego dysponentów środków finansowych pochodzących z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej;
- 11) wykonywanie działalności telekomunikacyjnej w wojskowym systemie telekomunikacyjnym — eksploatację urządzeń i linii telekomunikacyjnych, a także udostępnianie w wojskowym systemie telekomunikacyjnym usług telekomunikacyjnych dostarczanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz zasady rozliczeń z tym związane.

Rozdział 2

Przeznaczenie wojskowego systemu telekomunikacyjnego

§ 3. Wojskowy system telekomunikacyjny jest przeznaczony do przekazywania informacji następującym użytkownikom:

- 1) komórkom organizacyjnym Ministerstwa Obrony Narodowej;
- 2) jednostkom organizacyjnym podległym Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanym, będącym jednostkami budżetowymi, w tym również jednostkom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w czasie ich użycia lub pobytu poza granicami państwa;
- 3) gospodarstwom pomocniczym komórek i jednostek organizacyjnych, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) żołnierzom zawodowym i pracownikom wojska, w ich kwaterach i lokalach mieszkalnych — dla potrzeb służbowych.

§ 4. 1. Wojskowy system telekomunikacyjny, w przypadku posiadania możliwości technicznych, może być wykorzystywany przez:

- 1) jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, działające na zasadach samofinansowania;
- 2) przedsiębiorstwa państwowe, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim — na ich wniosek;
- 3) wojskowe organizacje społeczne i kombatanckie, współpracujące z komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej w zakresie promocji obronności państwa;
- 4) instytucje administracji państwowej w celu umożliwienia współpracy w zakresie bezpieczeństwa państwa w sytuacjach szczególnych zagrożeń, wojny, kryzysów oraz zwalczania klęsk żywiołowych;
- 5) emerytów i rencistów wojskowych.

2. Wojskowy system telekomunikacyjny może być również wykorzystywany przez jednostki sił zbrojnych obcych państw przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednostki te mogą wykorzystywać częstotliwości będące w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej dla potrzeb używanych przez nie urządzeń radiowych — na podstawie dokumentów wymaganych w tym zakresie (stosownych umów).

§ 5. 1. Wojskowy system telekomunikacyjny zapewnia wykonywanie działalności telekomunikacyjnej w sposób ciągły, w tym również w sytuacjach szczególnych zagrożeń, o których mowa w art. 176 ust. 1 ustawy, poprzez wykorzystywanie sieci telekomunikacyjnych:

- 1) własnych;
- 2) innych działów administracji rządowej lub Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego i instytucji Unii Europejskiej — na podstawie porozumień;
- 3) przedsiębiorców telekomunikacyjnych na podstawie:
 - a) umów,
 - b) zasad określonych w planach działań, o których mowa w art. 176 ust. 2 ustawy,
 - c) decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwanego dalej „Prezesem URTiP”, o której mowa w art. 178 ust. 1 ustawy.

2. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego, w celu zapewnienia ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez wojskowy system telekomunikacyjny:

- 1) występuje do Prezesa URTiP o uzyskanie informacji o stanie zakończeń sieci przedsiębiorców

telekomunikacyjnych, w celu przeprowadzenia analizy potrzeb, warunków i sposobów świadczenia lub udostępniania usług telekomunikacyjnych na rzecz obronności państwa, w tym realizacji zadań wynikających z obowiązku państwa gospodarza;

- 2) przekazuje Prezesowi URTiP informacje o wykorzystywanej infrastrukturze przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zaplanowanej do wykorzystania na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w sytuacjach szczególnych zagrożeń, o których mowa w art. 176 ust. 1 ustawy.

§ 6. 1. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego na podstawie wymagań technicznych i organizacyjnych uprawnionych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, o których mowa w art. 179 ust. 3 pkt 1 ustawy, zapewnia techniczne i organizacyjne warunki:

- 1) realizacji przez Wojskowe Służby Informacyjne czynności określonych w art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 1326, z późn. zm.¹⁾);
- 2) przekazywania Wojskowym Służbom Informacyjnym informacji, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych, i Żandarmerii Wojskowej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.²⁾);
- 3) kontroli i utrwalania treści rozmów, o których mowa w art. 237 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾).

2. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego przygotowuje warunki, o których mowa w ust. 1, poprzez przygotowanie, uruchomienie i eksploatację systemów technicznych stosownie do przydzielonych środków budżetowych oraz zorganizowanie pracy personelu.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804, z 2003 r. Nr 113, poz. 1070 i Nr 139, poz. 1326 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479.

Rozdział 3

Instalowanie urządzeń końcowych wojskowego systemu telekomunikacyjnego

§ 7. Instalowanie urządzeń końcowych wojskowego systemu telekomunikacyjnego i przyznawanie uprawnień do realizacji połączeń w sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na potrzeby użytkowników wymienionych w § 3 pkt 3 i § 4 ust. 1, dokonuje się na podstawie umowy zawartej przez nich z szefem właściwego terytorialnie węzła łączności.

§ 8. Szef właściwego terytorialnie węzła łączności instaluje urządzenia końcowe wojskowego systemu telekomunikacyjnego i przyznaje uprawnienia do połączeń w sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych w kwaterach i lokalach mieszkalnych żołnierzy zawodowych i pracowników wojska, jeżeli uzasadniają to zadania służbowe wykonywane przez te osoby na zajmowanych stanowiskach służbowych.

Rozdział 4

Współpraca wojskowego systemu telekomunikacyjnego z sieciami przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz jednostkami organizacyjnymi administracji państwowej prowadzącymi działalność telekomunikacyjną na potrzeby własne z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej

§ 9. 1. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego prowadzi negocjacje i zawiera:

- 1) umowy ramowe i szczegółowe z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi wskazanymi w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 2004 r. w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym (Dz. U. Nr 192, poz. 1965) w sprawach:

- a) połączeń sieci (budowy punktów styku sieci),
- b) udostępniania łączy, traktów analogowych i kanałów cyfrowych w telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego do budowy elementów wojskowego systemu telekomunikacyjnego i jego rozbudowy,
- c) współpracy służb technicznych w zakresie eksploatacji urządzeń telekomunikacyjnych oraz przepływu informacji w celu zapobiegania i minimalizacji skutków awarii;

- 2) porozumienia z jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8 ustawy, w sprawach:

- a) wymienionych w pkt 1,
- b) udostępniania wojskowej infrastruktury telekomunikacyjnej, jak również zasad wzajemnego przekazywania materiałów i urządzeń telekomunikacyjnych,
- c) podejmowania wspólnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji sieci

telekomunikacyjnych, niezbędnych dla obronności państwa;

- 3) umowy o naprawę i konserwację oraz utrzymywanie w stałej gotowości technicznej urządzeń i linii telekomunikacyjnych.

2. Porozumienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, precyzują:

- 1) sytuacje, w których realizowane będą przedsięwzięcia związane z udostępnianiem zasobów infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 2) procedury opisujące zasady udostępniania przedmiotowej infrastruktury;
- 3) wzory dokumentów związanych z realizacją powyższych przedsięwzięć.

§ 10. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego może wyrazić zgodę na nieodpłatne wykorzystanie elementów wojskowej infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do realizacji punktów styku sieci z jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8 ustawy, oraz przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

§ 11. 1. Szefowie węzłów łączności stosownie do ich właściwości terytorialnej mogą:

- 1) zawierać umowy szczegółowe wyłącznie z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, z którymi organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego zawarł umowy ramowe;
- 2) w uzgodnieniu z organizatorem wojskowego systemu telekomunikacyjnego w ramach porozumień, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2, zawierać z jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 4 pkt 2, 4, 5, 7 i 8 ustawy, umowy dotyczące współpracy lokalnej;
- 3) w uzgodnieniu z właściwym dysponentem środków budżetowych, przyznawać uprawnienia do połączeń w sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych:
 - a) finansowanych z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej — obejmujące połączenia służbowe użytkowników wymienionych w § 3 pkt 1 i 2 — stosownie do przyznaných limitów,
 - b) za zwrotem poniesionych wydatków telekomunikacyjnych:
 - w razie przekroczenia przydzielonego limitu dla urządzeń końcowych zainstalowanych w kwaterach i lokalach mieszkalnych uprawnionych żołnierzy zawodowych i pracowników wojska,
 - na potrzeby jednostek wojskowych sił zbrojnych obcych państw przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) finansowanych w ramach sum na zlecenie ze środków uzyskanych od użytkowników wymienionych w § 3 pkt 3 i § 4 ust. 1;

- 4) przyznawać uprawnienia do połączeń w sieciach operatorów publicznych wojskowym stacjom telefonicznym w kwaterach i lokalach mieszkalnych żołnierzy zawodowych i pracowników wojska — na podstawie zawieranych z nimi umów — bez przydzielania limitów finansowych.

2. Umowy szczegółowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zawierane są na okres nie dłuższy niż 1 rok, z możliwością przedłużania poprzez sporządzenie pisemnego aneksu, i zawierają:

- 1) zasady budowy i uruchamiania oraz warunki techniczne styku sieci;
- 2) zasady świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz ich zakres;
- 3) zasady finansowania i rozliczeń dostarczanych usług;
- 4) zasady współdziałania służb technicznych w zakresie usuwania awarii w zasobach stron.

3. W przypadkach podyktowanych potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz zadaniami wynikającymi z art. 176 ust. 1 ustawy należy dążyć do organizacji punktów styku sieci na terenie wojskowych węzłów łączności. Dokumentacja związana z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia każdorazowo podlega zatwierdzeniu przez organizatora wojskowego systemu telekomunikacyjnego.

4. Szefowie węzłów łączności uzgadniają z dysponentami budżetowymi trzeciego stopnia — w zakresie finansowania — oraz z organizatorem wojskowego systemu telekomunikacyjnego zamierzenia związane z inwestycjami, zakupami, nawiązywaniem współpracy z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Rozdział 5

Używanie urządzeń radiowych przez komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane oraz jednostki sił zbrojnych obcych państw przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

§ 12. Podczas używania urządzeń radiowych komórki i jednostki organizacyjne:

- 1) wykorzystują częstotliwości lub zakresy częstotliwości uzgodnione i przydzielone przez jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej właściwą w sprawach zarządzania częstotliwościami;
- 2) stosują się do wymagań eksploatacyjnych urządzeń lub systemu, w którym działają urządzenia.

§ 13. Jeżeli komórki i jednostki organizacyjne używają urządzeń radiowych wykorzystujących częstotliwości lub zakresy częstotliwości współużytkowane z innymi użytkownikami widma częstotliwości radiowych, jednostka organizacyjna podległa Ministrowi

Obrony Narodowej właściwa w sprawach zarządzania częstotliwościami dokonuje uzgodnień koordynacyjnych z Prezesem URTiP.

§ 14. Przepis § 12 stosuje się odpowiednio do używania urządzeń radiowych przez jednostki sił zbrojnych obcych państw, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 15. Szczegółowe zasady gospodarowania zasobami częstotliwości fal radiowych i zapewniania kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń radiowych używanych w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych określają przepisy dotyczące gospodarowania częstotliwościami.

Rozdział 6

Rozliczenia wydatków telekomunikacyjnych

§ 16. Dysponenci środków budżetowych, o których mowa w § 2 pkt 10, na wydatki związane z wykonywaniem urządzeń końcowych wojskowego systemu telekomunikacyjnego, ustalone przez organizatora wojskowego systemu telekomunikacyjnego w odrębnym trybie, przyznają limity finansowe dla komórek i jednostek organizacyjnych przez nich finansowanych oraz dla żołnierzy zawodowych i pracowników wojska, o których mowa w § 3 pkt 4, pełniących służbę lub zatrudnionych w tych komórkach i jednostkach.

§ 17. Dyrektorzy (szefowie, dowódcy, komendanci) komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych dokonują podziału przyznanego limitu na poszczególnych użytkowników urządzeń końcowych wojskowego systemu telekomunikacyjnego według potrzeb wynikających z realizowanych zadań służbowych.

§ 18. 1. Użytkownicy urządzeń końcowych wojskowego systemu telekomunikacyjnego za zrealizowane połączenia w sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekraczające przyznany limit ponoszą opłaty według cennika usług telekomunikacyjnych danego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego — do wysokości równowartości przekroczonego limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności w razie nałożenia na użytkownika urządzenia końcowego wojskowego systemu telekomunikacyjnego dodatkowych, wcześniej nieplanowanych zadań służbowych, przekroczenie limitu finansowane jest z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej — na wniosek uprawnionej osoby funkcyjnej określonej w § 17.

§ 19. Rozliczenia wydatków telekomunikacyjnych na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 2004 r. w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodar-

czo-obronnym i jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8 ustawy, dokonuje się według następujących zasad:

- 1) za dzierżawę łącza telekomunikacyjnych — w ramach wydatków scentralizowanych;
- 2) za służbowe połączenia telefoniczne realizowane w sieciach przedsiębiorców telekomunikacyjnych i finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej, na podstawie cenników usług telekomunikacyjnych przewidzianych umowami szczegółowymi zawartymi z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi — w ramach wydatków zdecentralizowanych;
- 3) za połączenia telefoniczne użytkowników wymienionych w § 3 pkt 3 i § 4 ust. 1, realizowane za odpłatnością, na podstawie cenników usług telekomunikacyjnych, o których mowa w pkt 2:
 - a) ze środków zleceńodawcy w ramach sum na zlecenie, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 3 lit. c,
 - b) bezpośrednio, na podstawie odrębnego rachunku;
- 4) za połączenia telefoniczne na potrzeby użytkowników wymienionych w § 3 pkt 4, przekraczające przyznany limit, zgodnie z cennikiem usług telekomunikacyjnych, o których mowa w pkt 2 — w ramach wydatków zdecentralizowanych, z zarachowaniem uzyskanych zwrotów na zmniejszenie wydatków telekomunikacyjnych poniesionych w danym roku przez jednostkę budżetową.

§ 20. Rozliczenia wydatków telekomunikacyjnych z dowództwami oraz agencjami Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego i instytucji Unii Europejskiej za łącza krajowe i międzynarodowe dokonuje się na podstawie otrzymanych zamówień — w ramach wydatków scentralizowanych, z zarachowaniem uzyskanych zwrotów na zmniejszenie wydatków telekomunikacyjnych poniesionych w danym roku przez jednostkę budżetową.

§ 21. Rozliczenia wydatków telekomunikacyjnych z jednostkami sił zbrojnych obcych państw przebywającymi czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje się według następujących zasad:

- 1) za łącza w relacjach krajowych i międzynarodowych na podstawie otrzymanych zamówień — w ramach wydatków scentralizowanych;
- 2) za połączenia z sieci wojskowego systemu telekomunikacyjnego do sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych — w ramach wydatków zdecentralizowanych — z zarachowaniem uzyskanych zwrotów na zmniejszenie wydatków telekomunikacyjnych poniesionych w danym roku przez jednostkę budżetową;
- 3) w przypadku wystąpienia potrzeby udostępnienia jednostkom sił zbrojnych państw obcych urządzeń

końcowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych uprawnionym do zawarcia stosownych umów z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym jest właściwy terytorialnie uprawniony szef węzła łączności. Rozliczeń dokonuje się według zasad określonych w pkt 2.

§ 22. Nie pobiera się abonamentu za korzystanie z telefonicznego podsystemu telekomunikacyjnego oraz należności za rozmowy wewnętrzne i instalacje urządzeń końcowych.

§ 23. Zasady rozliczeń za:

- 1) wykorzystywanie w wojskowym systemie telekomunikacyjnym zasobów numeracji określa art. 184 ustawy;
- 2) prawo do dysponowania częstotliwościami radiowymi określa art. 185 ustawy.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Zemke*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania działalności telekomunikacyjnej i używania urządzeń radiowych przez komórki i jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej oraz przez jednostki sił zbrojnych obcych państw, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 98, poz. 886), które utraciło moc dnia 4 września 2005 r. na podstawie art. 223 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362).

1737

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 5 października 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzeniania się grzyba *Synchytrium endobioticum*

Na podstawie art. 8 ust. 5 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 5 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzeniania się grzyba *Synchytrium endobioticum* (Dz. U. Nr 183, poz. 1891 oraz z 2005 r. Nr 27, poz. 226) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odmiana odporna — odmianę, która w badaniach przeprowadzonych zgodnie ze Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych wydawanymi przez Europejską i Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin³⁾ reaguje w każdych warunkach na porażenie czynnikiem patogenicznym w taki sposób, że nie istnieje możliwość wtórnego porażenia, wykazując pełną odporność laboratoryjną i polową na określone patotypy grzyba *Synchytrium endobioticum*”;

2) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli w strefie porażenia, wyznaczonej na gruntach, o których mowa w § 3 pkt 3, w wyniku badania gleby, przeprowadzonego zgodnie ze Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych wydawanymi przez Europejską i Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin³⁾, stwierdzono mniej niż 5 żywych zarodni przetrwalnikowych grzyba *Synchytrium endobioticum* na 1 g gleby oraz w wyniku przeprowadzonych testów biologicznych nie stwierdzono objawów chorobowych raka ziemniaka, w strefie tej dopuszcza się uprawę ziemniaków odmian odpornych na występujący patotyp grzyba *Synchytrium endobioticum*, jeżeli ziemniaki te zostaną przeznaczone do przerobu przemysłowego lub na konsumpcję, lub na paszę, w sposób określony w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b i c, z zastrzeżeniem § 15.”;

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Jeżeli na podstawie urzędowej kontroli, przeprowadzonej zgodnie ze Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych wydawanymi przez Europejską i Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin³⁾, wojewódzki

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362.

³⁾ Standardy w zakresie Środków Fitosanitarnych wydawane przez Europejską i Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin na podstawie Konwencji w sprawie utworzenia Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin, podpisanej w Paryżu dnia 18 kwietnia 1951 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 33, poz. 191 oraz z 1963 r. Nr 38, poz. 219).